

тогава именно тя била най-бѣдна и лишена отъ добри полководци и управници. Всичко това нѣма съмнѣние, ослабвало държания организъмъ, и крѣпката и силна българска държава, прѣдъ която треперала Византия, единъ вѣкъ слѣдъ прииането на християнството паднала подъ ударитѣ на християнскитѣ ѣ учители и проповѣдници, византийцитѣ.

За да се види ясно, какъвъ силенъ прѣвратъ произвело християнството въ религиознитѣ понятия и идеи на българитѣ и на какъвъ силенъ религиозенъ, културенъ и социаленъ прѣломъ тѣ били изложени, ще хвърлимъ единъ бѣгълъ погледъ върху старата българска езическа вѣра.

§ 42.

Езичество.

За езичеството на словѣнитѣ и прабългаритѣ нѣма точни свѣдѣния. Източникитѣ сж недостатъчни, и затова мжно може да се изложи и прѣдстави една ясна картина на старата българска езическа вѣра. Спазенитѣ пкъ до сега народни религиозни обичаи съ езически характеръ твърдѣ малко могат да помогнатъ за освѣтление на този въпросъ; защото върху тѣхъ имали голѣмо влияние християнството и религиознитѣ възгледи на съседнитѣ на българитѣ по-културни народи. За да могатъ пкъ българскитѣ народни религиозни обичаи и обреди да послужатъ за обяснение на старото езичество, необходимо е да се събератъ отъ цѣлото българско отечество, да се разслѣдятъ критически и отлжатъ чисто народнитѣ отъ чуждитѣ. Пръвъ Прокопий дава най-старитѣ извѣстия за вѣрата на словѣнитѣ. Той казва, че словѣнитѣ вѣрвали въ единъ Богъ гръмовникъ, когото считали за творецъ на всичко и единственъ владѣтель. На него